

2006-21

Ontslag ID-er wegens vervallen bekostiging

Uit hetgeen door verweerster is aangevoerd blijkt naar het oordeel van de Commissie van Beroep genoegzaam, dat verweerster zich tijdens het RDDF-jaar voldoende heeft ingespannen ontslag te voorkomen door te trachten appellante in een andere betrekking te plaatsen. Gezien het bedrag dat voor verweerster is gemoeid met het voor eigen rekening in dienst houden van ID-medewerkers voor wie geen loonkostensubsidie meer wordt verstrekt, kan van haar niet worden verlangd, dat zij degenen wier salaris niet meer van overheidswege wordt bekostigd in dienst houdt. Beroep ongegrond.

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

Z. ***, appellante,

tegen

het bestuur van de Stichting voor Protestants-Christelijk Onderwijs ***, hierna: *P*

gemachtigde: mr. J.A. Keijser (Besturenraad P.C.O.)

1. De procedure

Appellante heeft bij beroepschrift d.d. 22 mei 2006, met bijlagen, beroep ingesteld inzake verleend ontslag.

Namens het bestuur is een verweerschrift d.d. 8 juni 2006 ingediend.

Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 29 juni 2006 behandeld, alwaar appellante met voorafgaande kennisgeving niet is verschenen. De gemachtigde van het bestuur is verschenen.

2. De feiten

2.1. Appellante is sinds 26 april 1999 in dienst bij *P* in de ID- functie van lokaalassistent.

2.2. Bij besluit van 26 april 2006 heeft het bestuur appellante met ingang van 1 augustus 2006 ontslagen wegens opheffing van de functie als bedoeld in artikel F2.6, eerste lid, onder c, van de CAO-PO, zulks in verband met de beëindiging van de loonkostensubsidie van gemeentewege; aan dit ontslag is een RDDF-plaatsing voorafgegaan.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellante is het niet eens met het haar gegeven ontslag. Zij heeft aangevoerd dat zij op hogere leeftijd een driejarige opleiding SPW3 heeft gevolgd in de hoop een baan als klassenassistent te kunnen krijgen en dat zij gezien haar leeftijd en de enige werkervaring als klassenassistent weinig kans maakt op een andere functie.

3.2. Voorts is door appellante aangevoerd dat het bestuur en de gemeente Almelo onvoldoende hebben gedaan om de functie van klassenassistent te behouden terwijl er veel behoefte aan klassenassistenten is.

3.3. Namens het bestuur is samengevat het volgende aangevoerd.

De gemeente Almelo heeft in verband met de expiratie van de landelijke Regeling In- en Doorstroombanen de loonkostensubsidie beëindigd. Het wegvallen van de subsidie levert een legitieme reden op om de functie van appellante op te heffen.

Gedurende het RDDF-jaar heeft het bestuur gezocht naar functies binnen en buiten de organisatie. Als gevolg van daling van het aantal leerlingen heeft het bestuur een vacaturestop moeten instellen. Deze vacaturestop duurt nog immer voort. Interne vacatures hebben zich om die reden niet voorgedaan.

Bemiddeling en ondersteuning hebben plaatsgevonden door de Stichting Impuls en Convince. Appellante is op de uitnodiging van het bestuur om zelf concrete opties of suggesties kenbaar te maken niet in gegaan, zodat zij niet kan stellen dat het bestuur onvoldoende heeft gedaan om haar baan te handhaven.

4. De beoordeling

4.1. Aangezien de plaatsing in het RDDF onherroepelijk is geworden dient de Commissie van Beroep bij haar beoordeling van het ontslagbesluit van de rechtmatigheid van de RDDF-plaatsing uit te gaan. Dit houdt in dat de Commissie van Beroep bij haar toetsing van het ontslagbesluit de principebeslissing tot opheffing van de functie als gegeven dient te hanteren.

4.2. Blijkens de akte van benoeming is appellante aangesteld voor de looptijd van de (voorloper van de) Regeling In- en Doorstroombanen. Vast staat, dat deze regeling is ingetrokken.

4.3. Uit hetgeen door *P* is aangevoerd blijkt naar het oordeel van de Commissie van Beroep genoegzaam, dat *P* zich tijdens het RDDF-jaar voldoende heeft ingespannen ontslag te voorkomen door te trachten appellante in een andere betrekking te plaatsen.

4.4 Gezien het bedrag dat voor *P* is gemoeid met het voor eigen rekening in dienst houden van ID-medewerkers voor wie geen loonkostensubsidie meer wordt verstrekt, kan van haar niet worden verlangd, dat zij geen ontslag verleent aan degenen wier salaris niet meer van overheidswege wordt bekostigd.

4.5. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond verklaard dient te worden.

4.6. De Commissie overweegt ten overvloede dat uit de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting duidelijk naar voren is gekomen, dat het bestuur met appellante de gang van zaken rond de subsidiebeëindiging betreft.

5. De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het besluit van het bestuur tot ontslag van appellante ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. J. Donner, J. Douwes, A. Postma en W.A. Zwijnenburg; de beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier, mr. E.E. Hiele. De uitslag van het beroep is aan partijen medegedeeld op 12 juli 2006, terwijl deze beslissing aan partijen is verzonden op 25 oktober 2006.